

Hieronder enkele kenmerken van knuffelfarms:

- wat gelijk opvalt bij een bezoek aan de website zijn de foto's waarop je mensen ziet knuffelen met (jonge) dieren
- in de beschrijvingen wordt duidelijk dat er altijd nieuwe (vaak jonge) dieren aanwezig zijn. Wanneer je ook komt: er zijn altijd jonge dieren waarmee je kunt knuffelen, waarmee je kunt wandelen of waarmee je op de foto kunt.
- het is onduidelijk waar de jonge dieren naar toe gaan als ze groter zijn geworden. Bij navraag blijkt dat er weliswaar plannen zijn om de dieren terug te plaatsen in het wild maar in de praktijk is dit nog nooit gebeurd of kan er, bij navraag, geen bewijs worden overleverd.
- de projecten worden niet internationaal erkend en de gefokte dieren komen niet terecht in het 'officiële' circuit (zoals bijvoorbeeld erkende dierenparken).
- bij sommige van deze plaatsen kun je ook knuffelen met 'uitheemse' dieren. Zo kun je op veel plaatsen in Afrika knuffelen of wandelen met tijgers, een diersoort dat hier van nature niet leeft. Zeker hier is dan de vraag wat er met die dieren gebeurt aangezien uitplaatsing in het wild onmogelijk is. In het beste scenario slijten ze hun leven als volwassen dier in een hok
- vaak zijn er ook witte leeuwen waarmee je kunt knuffelen. Witte leeuwen worden specifiek en selectief gefokt. Van nature komen witte leeuwen zelden voor in de vrije natuur, waarschijnlijk omdat ze door hun witte vacht te veel opvallen en dit dus in hun nadeel werkt.

